Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG
24-4-52

KUIFJE

17

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

De ontdekkingsreizen van Roald AMUNDSEN

door R. Auger

Roald Amundsen zag op 16 Juli 1872 het levenslicht te Borge bij Sarpsborg, een eilandje aan de ingang van de Golf van Oslo in Noorwegen. Hij was de kleinzoon van een zeeman, en de zoon van een reder die enkele zeilschepen bezat.

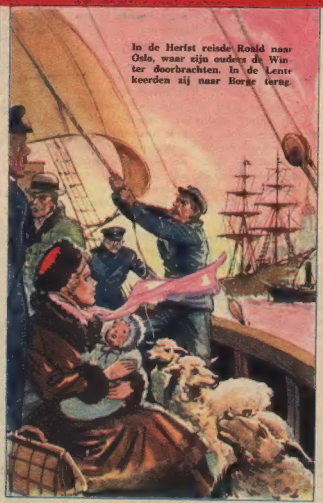

In de Herfst reisde Roald naar Oslo, waar zijn ouders de Winter doorbrachten. In de Lente keerden zij naar Borge terug.

Tot hij veertien jaar oud was, bleef Roald iedere Winter te Oslo en in de Zomer speelde hij op de werf van zijn vader te Borge.

Hoe heerlijk was het niet op een voorwaartsstekende rotspunt te staan, gelijk de uitkijk hoog tegen de mast van het schip, en de witte zeilen te volgen door de haven uitliepen. In gedachten maakte Roald hun reis naar verre, vreemde landen mee.

Een stoomschip meldde zijn aankomst. Roald sprong in een kano om het van dichtbij te kunnen zien. Bij zijn terugkeer vertelde hij : « De kapitein heeft me uitgescholden, en de matrozen gooiden me een emmer water over het hoofd. »

Tussen de vele schepen oogde Roald er steeds één na. Het had een zwarte romp en ijzeren staven tegen de voorsteven om het te beschermen tegen het ijs. Het schip ging op zeehonden- en walvisvangst...

De kolonel

EEN vriend vertelde me van morgen een tafereeltje dat hij voor een paar dagen beleefd had. In zijn flat woont er een kolonel die zeer op zijn prestige en standing gesteld is. De buren vinden hem wat hautain, maar zij verwarren een correcte houding gauw met verwaandheid. Toen de kolonel gisteren morgen in de hall van het flatgebouw kwam, trof hij daar het zoontje van een van zijn medehuurders aan. Het jongetje huilde hartstochtelijk. Minzaam informeerde de militair naar de reden van het groot verdriet.

— Mijn hond Raf wil niet meer binnen komen... Ik laat hem zo graag een luchtje scheppen, iedere morgen vóór ik naar school ga... Vandaag was ik wat later opgestaan dan naar gewoonte en moeder wou me niet meer met de hond naar beneden laten gaan, omdat ze vreesde dat ik dan te laat zou komen op school... Ik heb aangedrongen, en beloofd van het kort te trekken en ze liet me dan toch met Raf naar beneden komen... Maar nu wil die stoute hond op straat blijven spelen, en ik zal zeker te laat komen op school, en moeder zal ontevreden zijn, en ik zal 's morgens niet meer met Raf naar beneden mogen komen...

De kolonel had de situatie begrepen, en hij ging eens kijken waar Raf liep. Hij had hem gauw ontdekt achter een hoekje en dreef hem naar de ingang van de flat. Dat ging niet makkelijk, want Raf vond dat een aangenaam spelletje en liep telkens weer weg wanneer hij voor de deur stond. Maar de kolonel gaf het niet op, en slaagde er na enkele vergeefse pogingen toch in Raf naar binnen te drijven. Het jongetje keek de militair eens met grote ogen, waarin verwondering te lezen lag, en vergat van pure blijdschap de man te bedanken, die niet gemerkt had — hij de hoofse officier — zich in de ogen van de huren belachelijk te maken met een moedwillige hond achterna te zitten om een kleine jongen plezier te doen. Die kolonel was vroeger scoutsleider geweest en was nog niet vergeten dat een scout iedere dag zijn goede daad moet doen.

Kuifje

Onze brievenbus

Josef Mertens, Kerkstraat, 13, Sint-Agatha Berchem, heeft een nieuw Kuifjesclub opgericht. Onze lezers die in zijn omgeving wonen worden verzocht zich met hem in verbinding te stellen om er een bloeiende club van te maken.

Walter Van Gastel, Antwerpen. — Hartelijk dank voor je vriendelijke brief. Hoe vind je het vervolg van de avonturen van Kuifje ? Met mijn beste groeten.

Louisette Thienpondt, Gent. — Bij het Kuifjespapier dat je met de Kuifje's bons kunt bekomen, zijn er inderdaad enveloppes. Ik ben benieuwd nog eens enkele tekeningen te zien. Heb je reeds vooruitgang gemaakt ? Hartelijk !

Huge Coenen, Sint-Truiden. — Wie de grootste muzikant was ? Je bedoelt waarschijnlijk de grootste componist ? Daar kan ik je moeilijk op antwoorden. De specialisten zijn het daarover zelf niet eens. Namen die in dat verband steeds weer vernoemd worden luiden : Beethoven, Bach, Mozart. Met mijn beste groeten.

Georges Van Langendonck, Boortmeerbeek. — Valt het vervolg van Mannen op de Maan, mee Georges ? Waarom vroeg je me dat verhaal op een van die twee plaatsen af te drukken ? Ik begrijp je vraag niet. Laat me eens weten welke de reden is ? Met mijn beste groeten.

Gaston Baillieu, Tongeren. — Je wens is nu eindelijk vervuld. Tevreden ? Over je andere vraag heb ik je rechtstreeks geantwoord. Hartelijk.

BINNEN ENKELE WEKEN :
Een modern tekenverhaal van
J. MARTIN,
de vader van ALEX.

Greta Beirens, Deurne. — Zorg je goed voor Pauleke, Greta ? Doe je je best op school, en help je moeder goed ? Met mijn beste groeten.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. 1909.16 — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in hetzelfde door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
KUIFJE-Holland - Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 190.334. Abonnementsprijs: fl. 3,50 per kwartaal.

DE KUIFJE'S BON

De KUIFJE's BON staat op de producten van de volgende firma's :

DE CHOCOLADE EN PRALINES
VICTORIA
DE BISCUITS
VICTORIA
DE TOFFEES
VICTORIA
★
MARGARINE
INA
HET BROODSMEERSEL
CHOCOSWEET
TOILETZEEP
KUIFJE
HUISHOUDZEEP
PALMEX
EN WELDRA...
OOK DE TAFELOLIE
PRINSOR
VAN PALMAFINA
★
DE CONFITUREN EN FRUITSIROOP
MATERNE
DE DIEPGEKOELDE GROENTEN EN VRUCHTEN
FRIMA
★
DE BESCHUITEN
HEUDEBERT
★
DE DEEGWAREN
TOSELLI
★
DE SIROPEN
PROSMANS
EN
PRINCE DE LIEGE
★
HET WEEKBLAD
KUIFJE

ONBEKENDEN

X., Labbeek. — 50 punten voor reeks 4 van « Reinaert de Vos ».
X., Sint-Ghislain. — 50 punten voor reeks 2 van « De Drie Musketiers ».
X., Ro... — 100 punten in een blauwe omslag voor... een auto ?
X., Neufvilles. — 100 punten in een groene omslag.
M. Corombelle van Luik. — 50 punten.
X., R... — 220 punten in een bruin pakje gefrankeerd met 3,50 frs.

Roald de koene Fridtjof Nansen, die terugkeerde van een tocht op Groenland. In zijn atlas staarde de jongen naar de landen omheen de Noordelijke IJszee, die niemand kende.

een sprak over de reis van de Amerikaanse ontdekkingsreiziger Peary naar de Noordpool, verloor Roald zijn vader. Het huis te Borge werd verkocht en Roald reisde met moeder en broers naar Oslo.

Wat moet ik beginnen ? zo sprak de moeder van Roald.

– Jongen, je moet nu flink je best doen op school. Waarom zou je niet geneesheer worden, Roald ?

Ja, hij werkte hard, maar vergat de zee niet ! Op 30 Mei 1889 juichte de menigte Nansen toe. Met Sverdrup kwam hij weer van zijn tweede tocht naar Groenland en had het onbekende land op skies in heel z'n breedte doorkruist.

Het was op die dag dat Amundsen besloot ontdekkingsreiziger te worden en bij het idee opvatte de doortocht langs het Noord-Westen te wagen. Nansen had gezegd, dat een stroming van de Straat van Bering naar de Zee van Groenland doorheen heel de IJszee trok, dus zou Roald voor zijn onderneming een stevige boot nodig hebben...

SIBERIË
ALASKA
CANADA
NOORD-POOL
GROENLAND

Z'n moeder kon hem van z'n plan afbrengen en Roald studeerde voor geneesheer. Intussen liet Nansen een schip bouwen, de « Fram » genaamd, om de doortocht langs het Noord-Westen te beproeven. Op 25 Juli 1893 liep het van stapel.

In bezoeken aan moeder Roald en zijn broers bij het graf van hun lieve moeder... Roald was nu vrij en kon naar zee..

Zijn droom zal werkelijkheid worden. Hij slentert langs de haven en ondervraagt de zeelui.

Aan boord van de « Magdalena » was een plaats vrij.

– Wij gaan op zeehondenvangst, jongen. 't Is een harde stiel !

– Ik wil naar het Noorden !

MAGDALENA

Vooraan in de boot hokten zes zeelui bij elkaar, rond een zware houten tafel onder een walmende lamp.

Roald Amundsen was niet ingeschreven op de « Magdalena », om het comfort. Hij wist h hard er werkt werd en kende de gevaren.

« Eindelijk ben ik o weg naar het Ho Noorden ! Eindel zal ik het ijs zien d de onbekende kust doch waar is Na sen met z'n « Fram (« Voorwaarts ») o dit ogenblik ?

Wij hebben gewonnen!

Wij hebben gewonnen!

JEAN-NICOLAS PIETON, concierge van een filmstudio, had in een vrijgevige bui, een biljet van de Loterij van de gemeente Neuilly gekocht en aan zijn zoon de eventuele prijs beloofd. Het was de eerste keer in zijn leven dat de kleine Baptist een loterijbriefje kreeg en hij was er mee in zijn nopjes. Het interesseerde hem zelfs meer dan de studio, en nochtans zouden vele mensen goud gegeven hebben, om in de studio's Lumière te mogen rondsnuiteren.

Iedere dag op hetzelfde uur kwamen de technici naar de studio's om de apparaten te kuisen. Intussen veegde papa Piéton gewoonlijk de grote binnenplaats schoon. De assistenten en operateurs hadden ook hun speciaal uur. Al fluitend verdwenen ze in de donkere kamers van de studio om er na een uur weer uit te komen, knipperogend tegen het licht en het gebeurde wel eens, dat er een binnensmonds vloekte.

De schilders hadden hun uur om met borstel, pistool en dozijnen verfpotten de verschillende decors in het gewenste kleedje te steken. Er was dan ook het uur van de figuranten, die met een koffertje in de hand, opgewonden en drukdoend binnenstroomden. Deze heren en dames werden opgewacht door de hulpregisseurs, die steeds op dezelfde toon herhaalden : Vlug, vlug, we moeten opschieten ! Na een half uur kwamen de figuranten reeds buiten met rode, gele en purper geschminkte gezichten en karnavaleske klederen, die steeds te groot of te klein voor de drager waren.

Daarna kwam de grote regisseur, de man die alle touwtjes in handen hield. Hij werd opgewacht door zijn assistenten, operateurs en andere technici die allemaal tegelijkertijd verslag uitbrachten over de werkzaamheden.

— Ja, ja, ik zie het al, ik kom net op tijd om de kemels die jullie geschoten hebben weer recht te zetten. Hulp heeft men hier van niemand. We gaan een ramp tegemoet ! was het rituele antwoord van de regisseur op de tirades van zijn specialisten.

Baptist had het al dikwijls gehoord en hij wist dat het smoesjes waren : een ramp zou er nóch in de loop van de dag, noch de volgende weken gebeuren.

En dan was het uur van de vedetten aangebroken. Het waren heren en dames, elegant gekleed, die uit weelderige, opvallende wagens stapten en nonchalant naar hun logies liepen, waar ze reeds lang verwacht werden door een leger aanklevers en maquilleurs.

Toen hij vijf jaar was, moest Baptist naar school en het eerste woord dat hij leerde spellen was « stilte », omdat het in vlammende letters in alle studio's hing en hij wel wist, dat er tijdens de opnamen een absolute stilte moest heersen. Wanneer Baptist om half vijf thuis kwam, gebeurde het dat hij zich in het paviljoen verborg om de buitenopnamen te volgen in de tuin of bij het zwembad. Soms ook werd het werk voor een tijd geschorst en zag men alleen het personeel dat instond voor het onderhoud van het materiaal in- en uitgaan. De portier maakte van die gelegenheid gebruik om zijn tuintje om te spitten en zijn groenten te verzorgen. Baptist vond dat heerlijk want, hij mocht dan zo lang hij wilde ronddwalen door al de decors, de geheimzinnige apparaten en de kleerkamers met hun rijke costumes. Zo had de jongen, op een keer, het decor van een kermis op de buiten om in te spelen, en op een andere dag de alpen met de Mont Blanc. Deze was slechts vijf meter hoog, Baptist klom er op en voelde zich duizelig worden... zo echt had hij zich « ingespeeld ». Maar, zoals we reeds vertelden konden hem de mooiste decors thans niet erg bekoren, hij was geheel en al in beslag genomen door dat loterijbiljet. De trekking zou plaats hebben 's Woensdag vóór de vacantie (Baptist had zijn eigen methode om data te onthouden) en de jongen maakte dolkoene plannen, al wist hij ook niet recht wat een winnend biljet opbrengen kon. Hij wist het zelfs liever niet, zo kon hij ongestoord fantaseren. En als hij nu eens niets zou winnen ? Wel, dat vond Baptist niet zo vreselijk.

Die bewuste Woensdag voor de vacantie draaide Forcelion, een regisseur van naam, een van de voornaamste scènes van zijn grote film : « Agnès de Montauban of het Ambtsverzuim van de Oppermaarschalk... »

De figuranten staken in de zware, vorstelijke kleren uit de Middeleeuwen of in rinkelende wapenrusting. In Studio 3, zweetten de operateurs, assistenten en hulpassistenten water en bloed; zij moesten niet minder dan tweehonderd flegmatieke of opgewonden Parijzenaars precies in de maat doen lopen, op de bestemde plaatsen doen staan en hen honderd maal herhalen hoe ze zich moesten gedragen in de wapenzaal van een slot uit de XIe eeuw. Het toneel stelde de aankomst voor van de koerier, die de overwinning van de oppermaarschalk te Lequébussac meldt.

Tussen haakjes : sla je geschiedenis niet open, want je zult er tevergeefs naar de Slag van Lequébussac zoeken. Maar, filmregisseurs hebben wellicht hun eigen geschiedenisboek...

Tijl Uilenspiegel

Tijl hoort dat een klopjacht op de weerwolf gaat plaats hebben. Kathelijne wordt beschuldigd het monster te verbergen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

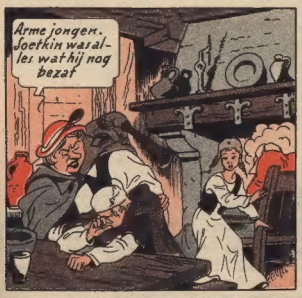

Het PLATINA-BEELDJE

Ras Lipari Mahonen heeft besloten naar zijn vaderland terug te keren. Zijn schatten, ondermeer de Platina Kat, stelt hij onder bewaking van de beroemde detective, Colerette. Deze laatste scheept met de Ras en zijn gevolg, Jaak, Marina en Sidonie in op de « Ruiten Aas ». Ook de bandieten zijn aan boord en op een nacht wagen ze de zoveelste aanslag op de Platina Kat. Jaak en Marina kunnen de diefstal verhinderen. Mijnheer Twaalf vlucht naar de kajuit van Sidonie. Scholen weerklinken. Iedereen komt toegesneld en de Platina Kat blijft alleen achter bij luitenant Morovitch...

LUITENANT Morovitch zat rustig naast de Platina Kat toen Jaak als een wervelwind kwam binnen gestormd.

— Ha, zo zie ik het liefst!

— Wat zie je liefst, jonge man, vroeg de luitenant.

— Dat jij niet de voornaamste medeplichtige bent van Mijnheer Twaalf. Was je dat wel, zou je van de gelegenheid geprofiteerd hebben en ik zou hier noch kat, noch schildwacht hebben aangetroffen. Je hoort dus niet tot de bende van Dubbel-Zes. Om de waarheid te zeggen, ik wist het reeds van het ogenblik toen ik je voor het eerst zag.

— Wat is er dan gebeurd toen wij elkaar voor het eerst ontmoetten? vroeg Morovitch lachend.

— Herinner je je nog de dag toen je de Ras ging begroeten in het Abessijns Consulaat te Marseille? Na het onderhoud met de Ras haalde je uit je zak een domino. In deze domino stak een boodschap van de chef aan de leden van zijn bende. Zo jij een van de bende geweest was, zou je die domino niet getoond hebben en je zou je niet afgevraagd hebben, hoe zo'n domino in je zak was gekomen?

— Niet zo kwaad. Maar weet jij dan hoe die domino in mijn zak geraakte?

— Heel eenvoudig bij vergissing.

...— Bij vergissing?

— Er hingen twee regenjassen aan aan de kapstok in de hall. De boodschapper van Mijnheer Twaalf, of hijzelf, heeft die regenjassen niet goed uit mekaar gehouden en stak de domino in jou zak, in plaats van in de zak van de ware bestemmeling.

Lijkbleek sprong Morovitch overeind en stotterde...

— Maar... maar die bestemmeling, de medeplichtige van Mijnheer Twaalf... is dus de bezitter van de andere regenjas?

— Ongetwijfeld.

— Kapitein Gourgourax?

— Kapitein Gourgourax, je chef. Hij is het die, op last van Mijnheer Twaalf, een lid van de bende de plaats van maître d'hôtel bezorgde. Hij zorgde voor de opening in de safe, hij belette het schip te stoppen toen mijn oom overboord werd gegooid. Toen Marina de schele stoker en zijn handlangers onschadelijk had gemaakt, was hij het die de bewustelozen deed verdwijnen en hen in een reddingssloep onder een zeil stak. Het was de kapitein, die het licht uitknipte op het ogenblik dat de gebochelde verscheen... gelukkig ben ik net op tijd gekomen om het juweel te redden.

Morovitch schudde Jaak krachtig de hand en zei hartelijk:

— Jij bent een kranige jongen en verstandig bovendien! Je schotelt me een prachtige reeks opmerkingen en de logische conclusies voor...

is echter opgelost, dank zij de medewerking van de kleine Balkis. Ja, Maldefeu heeft haar opgebiecht, dat hij een neurasthenieke millionnair is. Hij dacht op deze zonderlinge wijze avonturen en leute te beleven aan

— Ik? Ik herhaal slechts de woorden van m'n oom, hoor, antwoordde Jaak naïef. Mijn oom had heel dat spel al dadelijk in de gaten en hij voorzag alles; het is een knap detective!

— Dat merk ik nu pas, zei Morovitch. Toen onze boot in zee stak voelde ik onmiddellijk dat er iets haperde met de kapitein. Zijn houding kwam me verdacht voor. Het is daarom dat ik hem bespiedde, die avond toen de bandieten consult hielden. Adelbert Maldefeu betrapte me daarbij...

— Ja, in het begin hebben we die Maldefeu ook verdacht. Wij vroegen ons af, waarom die man in een sarcophaag aan boord gesmokkeld was en wat hij in het schild voerde? Dat probleem

De trouwe kern zwemmers en zwemsters, allen met echte Ford spirit bezield.

Luitenant, luitenant... een vreselijk ongeluk... de kapitein...

boord van de « Ruiten Aas. » Erg zonderling, natuurlijk!

Op dit ogenblik kwamen Colerette en Laitance, eindelijk verlost van de handboeien, de kamer binnen.

— Mijnheer de detective, laat me toe je geluk te wensen, zei Morovitch plechtig. Ik weet nu welke interessante opmerkingen je maakte en welke conclusies je daaruit trok. Het is ook daardoor dat je zulke prachtige resultaten geboekt hebt. Waarachtig knap werk!

— Nietwaar? antwoordde Colerette, die helemaal niet wist waarover het eigenlijk ging.

— Ik heb luitenant Morovitch uitgelegd welke conclusies je uit alle gebeurtenissen getrokken hebt, beste oom. Conclusies die je me niet eens hoefde mede te

delen, ik las ze in je ogen.

— Heel juist. En die conclusies hebben betrekking op...

— Op de identiteit van de voornaamste medeplichtige van Mijnheer Twaalf, oom.

— Inderdaad... Die voornaamste medeplichtige... is... hm... hm...

— Kapitein Gourgourax, vervolgde de luitenant, je hebt dat klaar en duidelijk bewezen.

— Precies. Zo ben ik, zei de detective nederig.

— Maar, nu je de kapitein zo knap ontmaskerd hebt... neem je hem niet gevangen?

— Dat maak ik zo dadelijk in orde, verklaarde Colerette.

De deur werd opengegooid en een matroos verscheen hijgend op de drempel...

— Luitenant, luitenant... een vreselijk ongeluk... de kapitein... de kapitein...

— Wat is er met de kapitein? vroegen Laitance, Colerette, Jaak en Morovitch in koor.

— Hij is dood.

— Niet mogelijk!

— Hij is dood... vergiftigd...

Volgende week :

DE EGYPTISCHE GEVANGENISSEN ZIJN UITSTEKEND!

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Pedro werd door zijn broer neergeslagen en in de kast gestopt. De booswicht heeft dan de plaats van Pedro ingenomen. Noch hij, noch zijn dochter, Kunegonde, weten waar de smaragden verborgen zijn...

(Wordt vervolgd.)

Wij hebben gewonnen! Wij hebben gewonnen!

(VERVOLG EN SLOT)

TOEN het sein weerklonk, gingen de deuren van de grote zaal open en ridders en edelvrouwen, boeren, landlopers, stalknechten en boogschutters kwamen de zaal binnen.

Ze waren hoogst opgewonden tot de trompetten de intrede van de kroonprins meldden. Waardig schreed hij door de zaal gekleed in fluweel en hermelijn. Van de tegenovergestelde kant kwam de koningin-moeder binnen met een kleed van goudbrokaat en hennin op het hoofd. De menigte, langs de muren, groette eerbiedig. De prins en de koningin-moeder wisselden enkele woorden, dan galmde een hoorn door de zaal, wat weer opwinding veroorzaakte. Iedereen keek naar de bovengalerij waar de koerier van de oppermaarschalk verscheen... Pas nu traden de figuranten werkelijk in actie, want hier moesten zij hun woordje meespreken.

— Luister goed, zei een regisseur, zodra de bode ginds verschijnt, roepen jullie :

— Bode, welk nieuws breng je ons ?

De bode antwoordt :

— Ons leger heeft slag geleverd !

Dan vragen jullie onmiddellijk en vol spanning :

— En de uitslag ? In 's hemelsnaam de uitslag ?

De koerier zwaait met zijn muts en roept :

— De overwinning is voor onze grote koning, onze meester !

Dan stoppen we. Iedereen begrepen ?

Het toneel werd vijf, zes keer herhaald en dan begon het te vlotten.

— Hou op, beval Forcelion, natuurlijk hebben jullie wat vergeten ! Een karakteristiek detail dat ik onmisbaar acht... men heeft hier van niemand hulp !

Het wordt een ramp ! Ik had toch gezegd dat de beul moest aanwezig zijn !

Aan de beul had men, helaas, niet gedacht. De eerste assistent begon dadelijk met het uitzoeken van het gepaste exemplaar. Van al de voorgestelde beulen, beviel er geen enkele aan Forcelion. Ze waren te klein, te schraal of te dik, te vrolijk of te dom. Er scheelde altijd wat aan en veel tijd ging verloren met nodeloos over- en weer gepraat.

— Ik zal de situatie alweer moeten redden, zei de grote regisseur zuchtend. Ik moet hier alles doen. Niemand om me te helpen... we gaan een ramp tegemoet. Haal de concierge, dat is de geknipte man !

Zo gezegd, zo gedaan. Jean-Nicolas Piéton kreeg dadelijk de grove kiel van de beul om, een kap op het hoofd, een zware bijl in de hand en werd goed zichtbaar achteraan in de zaal geplaatst.

De opname kon opnieuw beginnen.

— Herhalen is niet nodig, we draaien, beval Forcelion.

Machtige schijnwerpers wierpen hun lichtbundels over het toneel, cameramen en geluidsingenieurs traden in actie. Maar... intussen was de bode van de oppermaarschalk ingesluimerd en de kleine Baptist liep juichend naar de studio's. Daar hij zijn vader niet naast de telefoon vond, vroeg hij waar deze wel zijn kon ?

— In Studio 3, riep men de jongen toe.

Zonder nadenken en zonder aarzelen stormde hij als een wervelwind naar de aangewezen studio. Hij lette noch op de vlammende letters die **Stilte** geboden, noch op het bord met de woorden : **Toegang streng verboden** en kroop op de ladder die naar de stellingen leidde. Daar stond hij eensklaps voor de hel verlichte zaal, waar gedaanten heen en weer bewogen en helemaal achteraan... stond zijn papa ! Ja, hij was het, al had men hem ook dat plunje aangetrokken... Dolblij ging Baptist nog een stap verder, opende de mond... en op hetzelfde ogenblik vroegen stemmen uit de diepte :

— Bode, welk nieuws breng je ons ?

— We hebben gewonnen ! We hebben gewonnen ! juichte Baptist.

Dit antwoord was weliswaar niet helemaal juist, maar het werkte aanstekelijk op de figuranten. Van alle kanten vroeg men de bode, die daar in de hoogte nauwelijks te bespeuren was :

— En de uitslag ? In 's hemelsnaam de uitslag ?

— Een autoped ! Een autoped, juichte Baptist.

— Stop, riepen de assistenten dodelijk verschrikt... Iedereen zweeg en iedereen verwachte zich aan de onweersbui die zo dadelijk boven hun hoofden zou losbarsten... Baptist was met een schok terug in de werkelijkheid terecht gekomen en zag bleek van aandoening.

Forcelion zag rood en hijgde, doch in plaats van te bulderen, vroeg hij met trillende stem aan zijn eerste assistent :

— Heb je reeds iemand gevonden voor de rol van de Infant van Spanje in de vier-en-twintigste scène ?

— Nog niet, mijnheer. We dachten de jonge Jean Masquelier van de Comédie Française te vragen.

— Onnodig, zei Forcelion, geeft die rol aan die jongen. Hij is er voor in de wieg gelegd.

En zo speelde de jonge Baptist de rol van de Spaanse Infant...

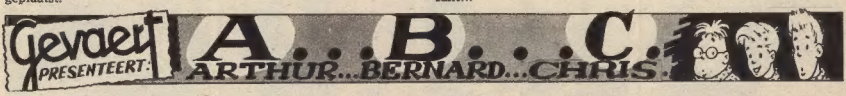

(Wordt voortgezet.)

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De « Pera » keert terug van een ontdekkingsreis naar Nieuw Guinea. Het schip heeft te lijden gehad van de storm en sedert vele dagen is er geen drinkwater meer...

DEZE PLAATS NOEMDE CARSTENZ WATERPLAETS. OP 4 MEI ONTDEKTE MEN OPNIEUW EEN RIVIER MET ZOUT WATER EN HEETTE HAAR VEREENICHDE RIVIER. NOG DIKWIJLS GING DE BEMANNING VAN CARSTENZ AAN LAND EN SOMS MOEST ZE ZICH VERDEDIGEN TEGEN DE INBOORLINGEN. OP HUN TERUGREIS ONTDEKTEN ZE NOG ENKELE RIVIEREN... OP 14 MEI PASSEERT

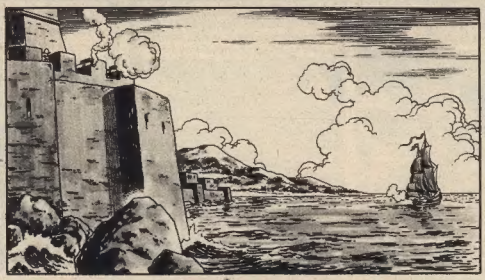

DE « PERA » DE DROGE BOCHT EN ZONDER VERDERE LOTGEVALLEN BEREIKT HET VAARTUIG DE KEI EN DE AROE-EILANDEN. CARSTENZ SLUIT ER EEN CONTRACT MET DE BEVOLKING DIE DAARBIJ ONDER DE SOUVEREINITEIT VAN DE NEDERLANDSE COMPAGNIE KOMT TE STAAN.
OP 8 JUNI LOOPT DE « PERA » BEHOUDEN DE HAVEN VAN AMBON BINNEN...

NA EEN VOORSPOEDIGE REIS BEREIKT DE VLOOT TEXEL EN KAPITEIN CARSTENZ BRENGT AAN DE HEREN ZEVENTIEN VERSLAG UIT OVER ZIJN REIS. DE KAPITEIN, ZOWEL ALS DE BEMANNING, ONTVANGT EEN BELONING.
CORI NEEMT ZIJN INTREK BIJ DE KAPITEIN.

(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Marco Polo en zijn jagers werden door de rebellen onverhoeds aangevallen. Lambik snelt zijn nieuwe vriend te hulp...

DOOR DE NEERGESTORTE STENEN IS MARCO POLO AFGESNEDEN VAN DE REST VAN ZIJN JACHTSTOET, DOCH LAMBIK BREEKT ONWEERSTAANBAAR DOOR EN SCHAART ZICH AAN ZIJN ZIJDE.

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN

De proefraket, die naar de maan zal gestuurd worden, is klaar voor het vertrek. Alle technici wachten op het sein..

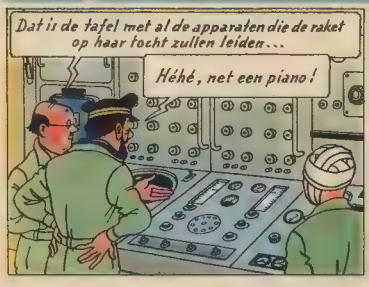

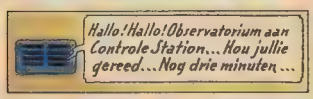

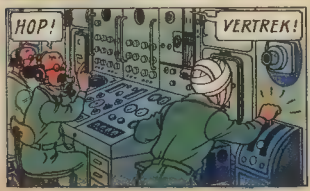

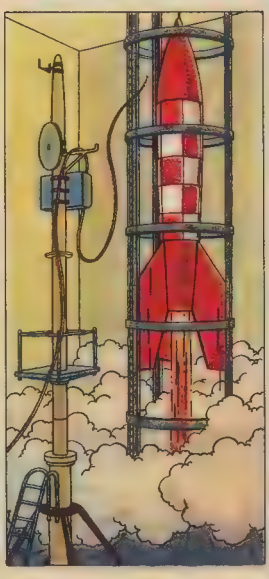

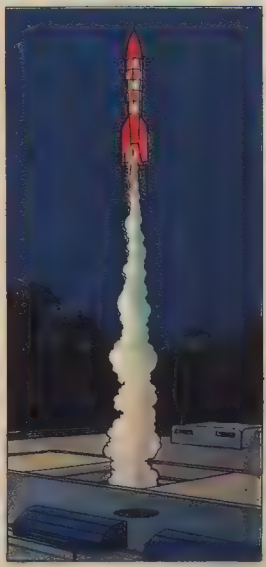

(Wordt voortgezet.)

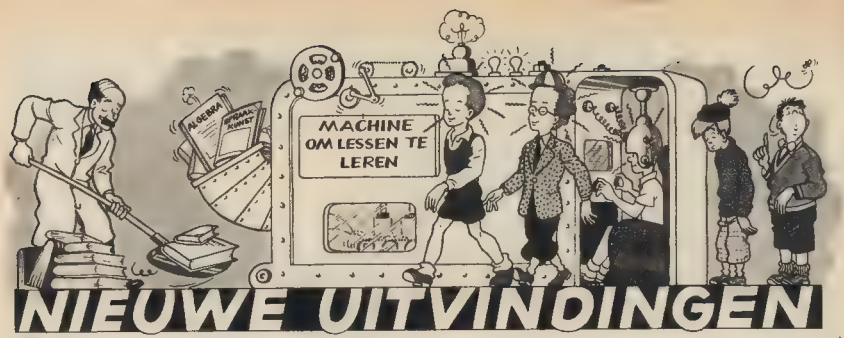

NIEUWE UITVINDINGEN

WIST je dat er stoepen zijn die, onder de druk van om het even welke kracht, ogenblikkelijk een andere vorm kunnen aannemen, zonder enige schade te lijden? Moesten onze steden zulke stoepen hebben, zouden de « Zondagsrijders » er in alle gemoedsrust mogen tegenaan botsen.

Wist je dat een man met engelengeduld rekbare kleerhangers heeft vervaardigd? Dat er een notenkraker met progressieve drukkracht bestaat, waarvan de drukking geneutraliseerd wordt op het ogenblik dat de notenschaal gekraakt is? Dat vindingrijke geesten een procédé hebben gevonden om tekeningen en teksten van reklameborden lichtend te maken of uit te wissen al naar gelang behoefte?

Wij wisten het ook niet maar, we hebben begin vorige maand een bezoek gebracht aan het *Internationaal Uitvinders Salon* en we hadden geen ogen genoeg om al het tentoongestelde te bekijken. Naast ernstige technische uitvindingen zagen we kleine, aardige, plezierige dingen zonder enige wetenschappelijke betekenis, maar die getuigen van grote fantasie en handigheid.

Zeker zijn er nieuwigheden tentoongesteld die we later nooit meer zien zullen, tenzij in een of ander museum voor curiosa.

De andere zullen hun weg naar de uitstalramen van de vele magazijnen vinden en ons leven aangenamer en makkelijker maken.

HOKUS POKUS PAS!

JE kent de auto's die 's Zomers langs het strand bollen en je moet voortduwen bij middel van twee pedalen die op en neer gaan. Wel, een uitvinder heeft een fiets vervaardigd volgens hetzelfde systeem.

Ze duwt dus de pedalen niet meer belemaal rond, doch slechts op en af. De uitvinder beweert, dat men met zijn fiets grote afstanden kan afleggen zonder vermoeid te worden en dat je zonder hijgen om het even welke helling kunt oprijden...

Er is ook een fiets met vooraandrijving, stuur achteraan en zonder ketting. De fietser zit boven het achterwiel en het schijnt dat hij het hier erg comfortabel heeft en er geen gevaar bestaat dat zijn karretje zal slippen.

Een Zwitserse firma heeft iets gevonden voor verstroide mensen en voor diegenen die zich regelmatig verslapen. Het is een armbanduurwerk met de kwaliteiten van een wekker en een chronograaf. Een vrolijk belgerinkel zegt je dat het tijd is om op te staan, dat je aan je werk moet beginnen of een bezoek dient af te leggen. Naar men ons vertelde heeft dit uurwerk grote diensten bewezen aan Belgische alpinisten die de Cordillera Blanca beklommen. Het uurwerk regelde de etapes van de beklimming, bekde met de grootste nauwgezetheid telkens men moest rusten en verder klimmen.

De heerlijke, warme Zomer is in aantocht en we gaan picknicken. Maar iedereen kent het triestige beeld van de picknickers die onder de last van hun pakken en zakken haast bezwijken. Een geniale uitvinder is die arme zwoegers te hulp gesneld en heeft een koffer gemaakt van tachtig op zestig centimeters. Je opent dat koffertje best met een plechtig « Hokus Pokus Pas » en iedereen zal je voor een gediplomeerd goochelaar houden, want je tovert uit de koffer: een zak met de proviand, een, twee, drie, vier vouwstoelen van 45 centimeter hoog en uiteindelijk ook nog een tafel waaraan heel de familie kan plaats nemen!

VOOR VADER

VRAAG eens aan je vader of hij de kleine mirakel-tube reeds kent, niet groter dan een vulpen, die toelaat op staande voet een defect aan de ontstekingsspoel te ontdekken. Men kan er ook in enkele seconden tijd mee controleren of bougies, condensatoren, (in het totaal veertien apparaten) in orde zijn. Heeft je vader reeds horen spreken van de tafelvuurslag met butagas, die maanden lang brandt zonder gevuld te moeten worden? En kent hij reeds dat kleine wonderlampje, speciaal geconstrueerd voor mannen die lezen en roken in bed. Het lampje geeft immers licht, ontsteekt de sigaret en speelt voor assebakje! Mooier kan men het niet dromen...

VOOR MOEDER

JE mama zal vrezelijk in haar schik zijn met een klein electrisch apparaat, dat ze aan het waterkraantje kan bevestigen en waardoor ze in enkele seconden tijd heet water heeft.

Er is voor haar ook een nieuw soort van wasmachine dat de vorm heeft van een omgekeerde paddestoel en het linnen met ultrageluid zodanig bewerkt dat het in tien minuten hagelblank is.

De uitvinders boden dus voor elck wat wils en bewezen dat er nog veel mensen zijn met geduld en vindingrijkheid, die het leven van hun evenmens wensen te veraangenamen. Jammer dat het mensenbrein zich niet steeds bezig houdt met dat soort uitvindingen!

DE KUIFJE'S BON

BELANGRIJK!

PREMIES

- Stuur je bons nooit zonder mede te delen welk geschenk je wenst. Kies je geen geschenk, zijn we verplicht het in je plaats te doen.
- De premies zijn alléén te bekomen met KUIFJE's bons. Ze worden niet verkocht!
- De eerste reeks foto's van de KONINKLIJKE PRINS is uitgeput en zal niet meer herdrukt worden.

ALBUMS

DE DRIE MUSKETIERS. — De albums *De Drie Musketiers* zijn volledig uitgeput en zullen niet meer herdrukt worden.

ZIEN EN WETEN. — Deze KUIFJE's chromo's werden gedrukt op groot formaat (20 cm. x 14) en dragen op de rugzijde een verklarende tekst. Ze worden geclasseerd en bewaard in mooie kaften, welke gratis geschonken worden door de KUIFJE's BON.

DITJES EN DATJES

1. In ieder nummer van het jeugdblad *Kuifje* staat een KUIFJE's BON. Voeg hem bij je collectie.
2. Het is NIET WAAR dat wij zilverpapier inruilen voor premies.
3. De omslagen van de chocolade en de COUPONS-PRIMES VICTORIA moeten rechtstreeks gezonden worden naar *VICTORIA*, Deneckstraat, 24-30, Koekelberg, Brussel.
4. Tel je KUIFJE's BONS zorgvuldig alvorens ze op te sturen.
5. Het bedrag van de gewenste album kan gestort worden op P.C. nr 1909.16 van « Les Editions du Lombard », Brussel.

LIJST VAN DE PREMIES

	Punten
1. «Reinaert de Vos» ... *Per reeks*	50
2. « De Drie Musketiers » *Per reeks*	50
3. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A	50
4. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje B	60
5. Kleurprentkaarten KUIFJE. *Per reeks*	70
6. Schrijfpapier KUIFJE, gelllustreerd door Hergé	80
7. KUIFJE's wimpel in drie kleuren...	100
8. Foto's KONINKLIJKE PRINS (Reeks 1 uitgeput) ... *Per reeks*	100
9. Chromo's KUIFJE : Vliegtuigen, Luchtschepen, Spoorweg, *Per reeks*	125
10. Portefeuille KUIFJE	200
11. Bloc-notes KUIFJE	200
12. KUIFJE's puzzle in hout	350
13. KUIFJE's puzzle, groot formaat ...	500
14. Blokjesspel KUIFJE	500

Hou je van muziek ? Dat was nu weer eens een vraag naar de zin van onze lezers. Of ze van muziek houden ? Met klem bevestigen ze het allen. De voorkeur van de meerderheid gaat naar de volksliederen (in de breedste zin van het woord) omdat men die best kan meeleven en meezingen. Ons volk is nog steeds een zingend volk. De moderne jazzmuziek bekoort onze lezers niet. De overwegende meerderheid vindt jazz te lawaaierig en onverstaanbaar. De klassieke meesters bekoren reeds de oudsten onder de deelnemers. De marsmuziek en de operette vallen in de smaak omdat het vrolijke, levendige muziek is. De belcanto heeft niet veel liefhebbers onder onze vrienden, maar dat is goed verstaanbaar.

ZONDER MUZIEK ZOU IK NIET KUNNEN LEVEN

HET is vooral de klassieke muziek die een geweldige indruk op me maakt. Men kan als 't ware meevoelen met de componisten, begrijpen in welke toestand van vreugde of van smart ze verkeerden, toen ze die muziek neerschreven. Hun ziel ligt in hun melodieën uitgedrukt. Een hele avond kan ik naar de radio zitten luisteren, zonder dat het mij ook maar één ogenblik verveelt. Beethoven, Mozart en Chopin zijn mijn geliefkoosde componisten, alhoewel ik ook heel graag Bach speel. Wat heb ik reeds veel geleerd door de muziek ! Je leert je aandacht concentreren, de schoonheid van de klassieke werken kennen. En wanneer je dan het leven van deze grote componisten leest, kan je niets dan bewondering en ontzag voelen voor deze grote genieën. (Bernadette Cauweis, Brussel, wint een Cinette-apparaat met een film.)

Ik verlang naar muziek, als een kind naar zijn moeder

IK hou vooral van kamermuziek. Wanneer een bedwelmende melodie de huiskamer vervult, voert ze u mee naar het land der dromen. Ik voel me dan als in een hemelse stemming, en raak de aarde maar eventjes meer. Wie zou dit kunnen versmaden ? God schiep de klanken, God schiep de muziek, Gods' werk is wonderbaar. Wat zou het leven zijn zonder muziek ? *(Joris Van de Putte, Sint-Martens-Latem : Een abonnement voor 6 maanden.)*

Ja, ik hou van muziek.

INZAKE genre, gaat natuurlijk mijn voorkeur naar deze muziek welke ik begrijpen kan, dus geen klassieke, noch kamermuziek, en ook geenszins de hot-jazz, welke gewoonlijk de radio doet trillen en beven, maar wel de gewone dansmuziek. Deze muziek welke zo overeenstemt met mijn dromen. Inderdaad, hoe dikwijls voelde ik me niet in de sferen van de sprookjeswereld bij het horen van een mooie wals, dan zie ik al de helden van de Kuifje's vertellingen om mij heen. Eens droomde ik met Kuifje zelf, de dans te leiden over de spiegelende vloer van een Oosters paleis. *(Huguette Wante, Gent : Een abonnement van drie maanden.)*

Aan de volksmuziek geef ik mijn voorkeur

omdat men daarin zelf de roem kan bezingen van zijn eigen volk. Men kan er de liefde voor zijn volk in uitdrukken. De schoonheid van zijn land en de dapperheid van het voorgeslacht. Is er wel iets mooiers uit te denken als onderwerp voor een lied. Geen jazz, want dat verwildert ! *(Ludo de Muist van Borgerhout, we bezitten je volledig adres niet, vriend ! : Een abonnement voor 3 maanden.)*

Ik hou het meest van volksliedjes

OMDAT ze vaak herinneren aan heiden van vroeger en de bloeitijd van het land. Volksliederen zijn vaak vrolijke liederen en stemmen je optimistisch. *(Harry Bakker, Den Haag : Een doos schrijfpapier.)*

Ik heer gaarne volksliederen

zoals 't Belgisch volksied en de Vlaamse Leeuw, omdat deze spreken over de roem van mijn volk en ik waardig wil wezen ook de naam Belg te dragen. Ik bemin mijn land, mijn taal en mijn volk en daarom hoor ik ze graag. *(Emiel de Wilde, Brussel : Een reeks chromo's « Zien en Weten ».)*

Vlaanderen herrijst !

HET liefst hoor ik volksliederen. Dan voel je het oude Vlaanderen weer oprijzen, met zijn zegevierende en strijdlustige liederen en dan denk je aan Jan Breydel en Pieter de Coninck. En lustige liederen van ons lachend volk doen ons terug denken aan Tijl Uilenspiegel. *(Godelieve Hendrickx, Berchem-Antwerpen : Een reeks chromo's « Zien en Weten ».)*

STATISTIEK VAN DE VOORKEUR :

1. Volksliederen	39 %
2. Klassieke muziek	18 %
3. Marsmuziek	16 %
Operette	16 %
4. Jazz	6 %
5. Opera	5 %

Ik koester bewondering voor Willem de Meyer

IK hou erg veel van muziek. Naar muziek luisteren word ik nooit moe. Het lijkt me dan werkelijk alsof ik in het sprookjesland vertoef. Welke muziek ? Vlaamse volksliederen ! Ik koester een zeer grote bewondering voor Willem de Meyer, een groot en onmisbaar Vlaams man Opera en klassieke muziek vinden bij mij ook wel bijval, maar jazz niet, hoor ! *(Monique Koninckx, Hasselt : Een reeks chromo's « Zien en Weten ».)*

Met muziek door 't leven, is mijn leuze !

en liefst nog met vrolijke volksliederen. Zij doen de mens zijn zorgen vergeten en maken hem vrolijk, opgeruimd en blij. *(Walter Vleghe, Zwevegem : Een reeks chromo's « Zien en Weten ».)*

Onze volksliederen

VAN al de soorten van muziek hoor ik het liefst onze Vlaamse volksliederen. Die lieder en kun je uit volle borst meezingen en waarom zouden we die liederen niet graag horen, wij zijn toch Vlamingen ! *(Willy De Smet, Waarschoot : Een reeks chromo's « Zien en Weten ».)*

Ja zeker, ik hou van muziek !

HEEL veel zelfs en m'n eerste wens op gebied van muziek is steeds muziek te horen. Moest er in de Winter muziek gespeeld worden op straat, men zou veel minder kou hebben. Want muziek geeft vreugde, en vreugde warmte. Een zuur mens heeft altijd kou. Tussen al de verschillende muziekssoorten verkies ik marsmuziek. Waarom ? Wel eenvoudig : het is sportief. Sport doet leven. Levendige mensen zijn gezond. Een gezond mens is altijd goed gehumeurd. *(J. de Smet, Molenbeek : Een Kuifje's wimpel.)*

Ik verkies de volksmuziek

zoals die van Peter Benoit e. a. Dat is kunst van eigen bodem. Hij leerde ons volk zingen en we hebben geen vreemde bucht die daaraan reiken kan. *(Alfred Goethals, Brugge : Een Kuifje's wimpel.)*

Marsmuziek vind ik het mooist

ER zit pit in en je kikkert er van op als je kwade zin hebt, je huppelt vanzelf mee als er een harmonie door de straten komt. Je bent direct weer vrolijk en levenslustig. *(Hans van Oppen, Sittard : Een Kuifje's wimpel.)*

Belcanto is mijn lievelingskost

ALS alles rustig is in de keuken, dan kun je zo heerlijk zitten luisteren naar die prachtstemmen van die beroemde operazangers gelijk B. Gigli en andere. En tussen de opera's verkies ik nog deze van Verdi, vooral die beroemde koorzangen. *(Ghislain Martens, Brugge : Een omslag Kuifje's schrijfpapier.)*

NIEUWE VRAAG IN ONZE REEKS OPENBARE ONDERZOEKEN
JULLIE KRIJGEN HET WOORD

HOU JE EEN DAGBOEK BIJ ?

een notaboek, « poëzie », of een dergelijk journaal waarin je de gebeurtenissen uit je dagelijks leven noteert. (Zie in dit verband ons hoofdartikel in Kuifje Nr 10.)

De antwoorden, maximum 10 regels, moeten vóór 29 April ingezonden zijn.

1500 frs. of 100 gulden prijzen.

Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

De bandieten maken zich gereed om Nusa Penida met de « Haai » te verlaten. Moreau, Barelli en hun gezellen, die de bandieten achtervolgden, werden opgehouden door een steenlawine...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

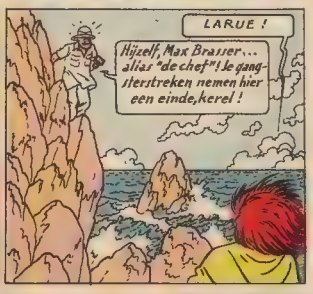

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Bandieten hebben al de inwoners van Patville gevangen genomen en weggesleept. De ongelukkigen moeten goud delven. Op zekere nacht ontvoert de chef van de bende Yannick, de echtgenote van Yann...

De man loopt met zijn buit weg.

Pat komt Yan aflossen. Heb je niets verdachts gehoord, vraagt hij ?

Neen, niets.

De bandiet vlucht steeds verder met zijn gevangene in de armen...

Bij het eerste morgenkrieken roept Yan zijn vrouw, doch tevergeefs...

Op de plaats waar zij lag, vindt men een briefje met een dolk in de grond gestoken...

Ik heb nu je vrouw en je zoon. Ze zullen gedood worden indien je voortgaat ons te zoeken

De man met de Stalen Handen

We mogen ons door die bandiet niet laten van de wijs brengen.

Neen, doch laten we voorzichtig te werk gaan. We zullen doen alsof we ons kamp opbreken.

Robin is bijna genezen en snuffelt hier en daar rond.

Pat vindt dat zonderling en volgt het dier.

Weldra vindt hij Yannick's halsdoek.

Robin besnuffelt de sjaal...

.. en daarna de grond. Langzaam maar zeker volgt hij het spoor...

Een schot weerklinkt en Pat valt neer...

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Teksten van KAPPA ED EFFE

Rob, Hans en Pieter zijn onafscheidbare vrienden. De broer van Rob en de vader van Hans werken in de fabriek van Pieter's vader. Op zekere dag wordt de vader van Hans wegens diefstal aangehouden

Tekeningen van R. POLESE

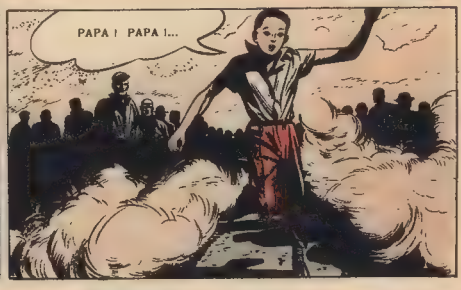

ROB KEERT MET BENEPEN HART NAAR HUIS. DE VOORBIJE NACHT, TOEN HIJ DE MANNEN IN DE KEUKEN ZAG EN HOORDE, WEEGT ZWAAR OP HEM.

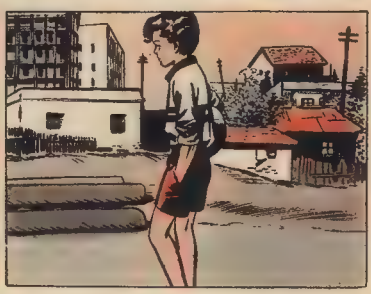

DE JONGEN BLIJFT STAAN. HET DUURT NIET LANG OF DE [redacted] KOMEN TERUG BUITEN [redacted] VAN ZIJN BROER. ROB VOLGT HEN GERUISLOOS...

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

De « Najashi » heeft onze vrienden naar het eiland Pasjoetan gebracht. Henk, oom Elemir, Leentje, Nasir Abu en Armand beginnen de reusachtige trap te beklimmen als ze een stem horen. Nasir Abu beeft van schrik en vuurt naar de ...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

Nauwelijks ligt Nasir Abu op de grond of een gedeelte van de rots, losgeraakt door het mitrailleurvuur, stort met donderend geraas naar beneden.

Gelukkig staat de kleine groep onder een stevig gewelf. Met ontzetting slaan onze vrienden de steenlawine gade, die de trap waarover ze liepen begraaft...

Knap gewerkt. Ik geloof dat we de *Najashi* mogen vaarwel zeggen. Dat hebben we je koelbloedigheid te danken!

Ik hou niet van grapjes. Waar kwam die stem vandaan?

Dat weten wij zo min als jij.

M'n beste kapitein, wanneer de koorts je te pakken krijgt, iedere maal er hier iets vreemds gebeurt, kan ik je nu reeds voorspellen dat heel dit eiland spoedig het uitzicht van een reusachtige zeef zal hebben!

'k Heb honge

Arm kind. Ik heb hier een pak... Neen, ik heb het niet.

Nondenonde !... Al de levensmiddelen zijn aan boord gebleven ! Ik weet niet wat er ons te wachten staat, maar als we hier blijven staan, sterven we de hongerdood.

Henk, oom Elemir en Leentje trekken met hun reisgezellen de trap op, steeds hoger en hoger...

Wat denk jij van de stem die we daarstraks hoorden?

Ik denk daar heel wat goeds over ! 1e Bewijst die stem dat het eiland bewoond is !

2e Bewijst ze, dat de inwoners een hoge graad van beschaving hebben bereikt...

HIJ is het ! JOEPIE JEE ! Wat 'n geluk !

Oom Elemir, kom terug ! Hij is gek geworden...

(Wordt voortgezet.)

DE PETROLEUMKOORTS

Renaat en Leentje brengen hun vacantie door bij oom Ben in Amerika. Deze laatste bezit grond in Oil-City, waar de laatste tijd petroleum wordt geboord. Hij ook wil het groene goud uit de grond halen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

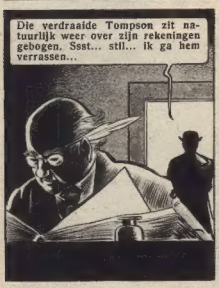

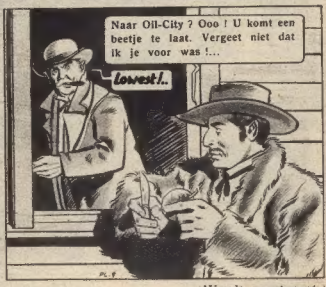

(Wordt voortgezet.)

BRUSSEL - DEN HAAG - LONDEN - KOPENHAGEN - MOSKOU - BERLIJN - WENEN - PRAAG - ROME - PARIJS - MADRID - LISSABON - ANKARA - KAIRO - ALEXANDRIE - TUNIS - MAROKKO - NAIROBI - PRETORIA - KINDU - MUNHANGO - NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARKAND - SHANG HAI

UIT DE VIER WINDSTREKEN

WIST JE ?

● *dat de langste sleep ter wereld die van Catharina de Grote was. Zij droeg hem bij haar kroning te Sint-Petersburg in 1762. Hij was 67 meter lang en werd gedragen door vijftig lakeien.*

● *dat er tijdens de negen eerste maanden van het vorig jaar 129.865 Europeanen naar Canada uitgeweken zijn. Er waren 16.427 Duitsers bij, 16.338 Italianen, 15.880 Nederlanders en 1950 Belgen.*

● *dat de beroemde wijsgeer Seneca op zeker dag aan de bloeddorstige Romeinse keizer Nero zei, dat hij veel mensen kon laten doden, maar nooit zijn opvolger.*

● *dat Suske en Wiske reeds op het televisiescherm van het N.I.K. (voor proefuitzendingen) verschenen zijn. Het poppenspel Pats voerde Koning Poefke op.*

● *dat er in de Pyreneën een 99 jaar oude vrouw overleden is, die gedurende 77 jaar in dienst was bij dezelfde familie.*

● *dat de naam Pinocchio waarschijnlijk komt van een wijk van het havenstadje Ancona aan de Adriatische Zee, waar Carlo Collodi, de schrijver van het wereldberoemde boek, een tijdje gewoond heeft.*

● *dat men thans in de Verenigde Staten van Noord Amerika de eerste bankbiljetten in nylon in omloop gebracht heeft. De biljetten hebben het grote voordeel waasbaar en zeer hygiënisch te zijn, en ze zijn daarenboven bijna niet te vervalsen.*

● *in Amerika werden ook schrijfmachinelinten in nylon op de markt gebracht. Ze duren tweetot driemaal langer dan de gewone linten.*

● *te Hotton-Melreux bouwde mevrouw Moncelet in 1300 dagen met als enige hulp haar zonen van 7 en 13 jaar een groot woonhuis. Ze metselde niet alleen, maar stond ook in voor het timmeren, plakken, enz. De dappere vrouw kreeg de gouden medaille van de Kroonorde.*

SCHILDPADDEN ZIJN SNELLER DAN LOOPJONGENS

Zo luidde de conclusie van een Mexicaans blad dat twee uur moest wachten op een telegram, dat een loopjongen van het telegraafkantoor naar de redactie moest brengen. Beide gebouwen zijn dicht bij elkaar gelegen. Het blad zond een reporter naar de dierentuin om de gemiddelde snelheid van een schildpad te berekenen. De conclusie van die originele reportage was dat de schildpad de loopjongen tien minuten zou vóór geweest zijn !

EEN STERKE DOSIS

Tijdens een cirkusvertoning te Verona, in Italië, stukte een olifant in elkaar. Men diende hem acht milioen eenheden penicilline en drie liter brandewijn toe. Na een paar uren was de olifant niet alleen hersteld, maar tevens nuchter en in staat om opnieuw op te treden.

DE BELGEN ETEN MINDER BROOD

Voor de eerste wereldoorlog aten de Belgen gemiddeld 550 gr. brood per dag. Thans eten ze nog maar 275 gr. brood per dag. België brengt gemiddeld slechts een derde van het verbruikte graan voort.

EEN MOEILIJK ONDERZOEK

De Glasgow moest de politie onlangs een onderzoek instellen aangaande een verkeersongeval waarbij acht vaten whisky met een totale inhoud van 3.500 liter van een vrachtwagen gevallen waren. De tonnen waren beschadigd en de kostelijke drank vloeide weg over de straatstenen. De mensen uit de buurt stroomden dadelijk samen met potten en emmers om te redden wat er te redden viel. Nergens kon de politie daarna een ernstig antwoord krijgen, want al de « redders » spraken met een dubbele tong.

RADIO EN TELEVISIE

In Frankrijk treft men 7.400.000 radiotoestellen aan voor een bevolking van 40.000.000 inwoners. Engeland heeft er 11.400.000 voor een bevolking van 50.000.000 mensen. België heeft 1.700.000 radiotoestellen voor een bevolking van 8.000.000 mensen. Groot-Brittannië telt nu reeds meer dan 1.000.000 televisietoestellen.

EEN SYMPATHIEK GEBAAR

De campionissimo Fausto Coppi zag een oude Carmelietenpater te Varese op een verroeste fiets sukkelen. De renner liet zijn goed hart spreken en schonk zijn racefiets aan de pater.

WAT MOETEN SCHOENVETERS VERDRAGEN ?

Ze verdragen dikwijls geduldig de nijdigste rukken tot ze op een goeie morgen, net als je een vreselijke haast hebt, toch breken. Om als degelijke schoenveters op de markt te komen, moeten ze in Groot-Brittannië een ruk van 22 kg. uithouden, de sterksten moeten 50 kg. uithouden. De schoenveters voor de soldaten moeten nog steviger zijn.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

De knoop van de zweep, door Johnny bijna helemaal losgeschroefd, springt plotseling weg en...

... een blinkend voorwerp valt op de grond.

Alle duivels !

Donkey, raap het juweel op en kom uit de arena, je bent geknipt!

(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

Op het ogenblik dat Mortimer en Blake alles verloren wanen, verschijnt sjeik Abdel Razek in de kamer van Horus. Abdel Razek vertelt hoe deze kamer in de XIVe eeuw vóór Christus werd gebruikt om de mummie van Achnaton te verbergen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

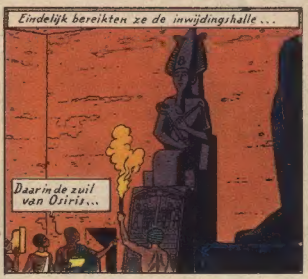

(1) Dienaar van Aton

(Wordt voortgezet.)